

ejendommen. Fristen blev i påbudet fastsat til den 8. juni 1997. Forholdene er imidlertid fortsat uændrede.

Byfornylsesselskabet København S.M.B.A. har ved brev af 17. september 1997 anmodet om fristforlængelse til den 1. april 1998. Det er blevet oplyst, at byggearbejderne i forbindelse med byfornyelsen vil gå igang umiddelbart efter årsskiftet. Byfornylsesselskabet vil herefter sørge for, at skurbebyggelsen fjernes, så snart ejendommens beboere er blevet genhuset.

Vi har på denne baggrund meddelt byfornylsesselskabet, at vi – efter omstændighederne – er indstillet på at forlænge fristen som ansøgt. Vi har herved lagt vægt på den nært forestående byfornyelse samt på, at generne for nabo-ejendommene må antages at være af begrænset karakter i efterårs- og vinterperioden.

Sagen vil – om nødvendigt – blive fulgt op herfra efter fristens udløb.«

For så vidt angår forholdet til lokalplanen, har Københavns Kommune den 8. oktober 1997 telefonisk oplyst, at den omhandlede bygning ikke er omfattet af lokalplanen, idet den er opført før dennes ikrafttræden den 15. december 1995.

Jeg kan henholde mig til det af kommunen oplyste.

### Spm. nr. S 108

Til miljø- og energiministeren (14/10 97) af:  
**Anni Svanholt** (SF):

»På hvilken måde vil ministeren give vandforbrugerne sikkerhed for, at det drikkevand, de indtager, er helt fri for forurenende stoffer herunder sprøjtegifte og deres nedbrydningsprodukter?«

### Begrundelse

Flere og flere vandværker konstaterer overskridelse af grænseværdierne for sprøjtegifte i drikkevandet samt nedbrydningsprodukter og må lukke vandforsyningen eller foretage afværgeforanstaltninger.

Det giver ikke alene vandforbrugerne store problemer med at skaffe rent drikkevand, men det skaber også stor usikkerhed og utryghed hos vandforbrugerne, som helt naturligt stiller

spørgsmålet, »i hvor lang tid har drikkevandet været forurennet.«

De vandforbrugere, der modtager drikkevand fra vandværker, der ikke har analyseret drikkevandet for pesticider, nedbrydningsprodukter eller andre forurenende stoffer, kan med rette føle stor utryghed.

Ifølge de nyeste statistikker fra Danmarks Geologiske Undersøgelser har kun omkring 33 pct. af landets vandværker analyseret drikkevandet for de otte pesticider, som indgår i vandmiljøplanens overvågningsprogram. Og andelen af de 92.000 private brønde og boringer, som er analyseret for de otte stoffer, er langt mindre.

### Svar (27/10 97)

**Miljø- og energiministeren** (Svend Auken): I Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 515 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg af 29. august 1988 er der bl.a. anført, hvilke parametre der skal analyseres for, både når det drejer sig om vandet i de enkelte borer og om drikkevandet. Med hensyn til organiske mikroforureninger som pesticider og disses nedbrydningsprodukter skal undersøgelserne være tilpasset de mulige forureningskilder, der kan være i vandværkernes indvindingsopland.

Det er imidlertid en vanskelig opgave for kommunerne i samarbejde med vandværk og amt at fastlægge et kontrolprogram, der skal tage højde for samtlige forureningskilder i området. Miljøstyrelsen har derfor i sommeren 1997 udsendt en vejledning om boringskontrol på vandværker. Vejledningen angiver, hvordan kontrolprogrammer med vandkvaliteten i vandværkernes borer kan tilrettelægges mest hensigtsmæssigt og under hensyntagen til mulige forureningskilder i vandværkernes indvindingsoplande med særlig vægt på brugen af pesticider.

Miljøstyrelsen afholder i øjeblikket i samarbejde med Danske Vandværkers Forening, Danmarks Private Vandværker, Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen i Danmark en række informationsmøder over hele landet omkring boringskontrol på vandværker. Deltagerne på disse møder kommer primært fra såvel offentlige som private vandværker samt kommunernes tekniske forvaltning, og formålet med møderne er gennem indlæg og debat at